

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Enchiridivm Chronologicvm Sacræ Et Prophanæ Historiæ

Salian, Jacques

Coloniæ Agrippinæ, 1638

Capvt III. Quomodo Chronologus tempus consideret.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64957)

ad Chronologiam.

moratur. Non enim vim temporis examinat ac naturam; quippe id philosophiæ naturalis negotium est, sed quoniã res in tempore gestæ sunt, eas, cum sui temporis peristasi, suscipit explicandas Neq; tamẽ locorum ac personarum circumstantias negligit, sed illæ in ipsa narratione, siue historia includuntur, neq; peculiarem considerationẽ requirunt. Ex quo facile intelligitur quid Chronologus addat Historico, qui sæpe temporis obiter curã gerit, vt Herodotus, Plutarchus, Iustinus, Salustius, Iosephus, & si qui alij. At Cronologus tẽpus studiose notat, & singulari studio persequitur, dum res quas tradit, ad certas temporis alligat notas, vt Thucydides, Dionysius Halicarnassensis, Diodorus Siculus, T. Liuius, Cornelius Tacitus, alijque optimæ notæ Scriptores, Græci Latiniq; quos & Historicos, & Chronologos iure nominare possis.

CAPVT III.

Quomodo Chronologus tempus consideret.

Sed illud maxime intelligi volumus, nos hîc operã nudæ Chronologiæ, quæ Mathematicorum more, atque

ã 7 insti-

Introduction

instituto, rationem temporis à rebus
ipsis quantum potest abstrahit atque
distinguit, minime collocare velle: sed
rerum ipsarum curam nobis esse pri-
mariam, easque mox ex ratione tem-
poris digerendas esse, atque confir-
mandas. Non enim historiam propter
id tempus quærimus, quæ illa conti-
git, sed tempus propter ipsam histo-
riam, quæ in lucem accipit aliquam,
ac firmitatem. Quæret aliquis, exem-
pli causa Catilinariæ coniurationis
historiam, quæ à M. Tullio in suo con-
sulatu deprehensa; patefacta, atque
oppressa est. Rem ipsam dabit Salu-
stius, Dio, atque ut alios taceam, Tul-
lius ipse multis locis; sed eius veritas
illustrabitur atque firmabitur, si adda-
tur quo anno vel Urbis conditæ, vel
Mundi, vel ante Christi Domini or-
tum res ipsa contigerit. Historiam
sine certis temporum notis conscri-
bere, si verum fateri volumus, man-
cum est atque imperfectum opus, ne-
que iniuste obnoxium reprehensioni,
Tempora sine historia digerere, ac
contemplari, puta Solis ac Lunæ; ac
reliquorum planetarum circuitus ac
cyclos, indictiones, aut periodos re-
bus gestis non illigatas, Mathemati-
cum est, ac pene otiosum negotium:

res

Ad Chronologiam

res gestas suis tribuere ac designare temporibus, & vtrisque eam adhibere diligentiam, quam ratio postulat, id vero laudatissimum est, & perfecti Chronologi proprium munus.

C A P V T IV.

Quid sit Epocha Chronologica, quamq; multiplex.

FT quoniam infinitior est Ratio temporis vniuersè sumpta, Chronologi quosdam sibi terminos insignes, maximèque vulgò iactatos constituunt, quos vocant Epochas, quòd vagum temporis cursum inhibeant; atque determinent, & à quibus numerandi principium petant. Verbi causa, quo anno à mundo condito natus sit Christus Dominus; quoto à Noëtico Diluuiò, ab ortu Abrahamæ, vel Mosis, ab exitu ab Ægypto, aut lege data: quo ab excisa Troia, à Templo Salomonis condito, vel euerfo; ab exordio Olympiadum, ab Vrbe condita, vel à Regum fuga. Ab initio Imperij Assyriorum, Babylo-
norum, Persarum, Græcorum, atque Romanorum, & alijs id genus quamplurimis. Quas Epochas in Annalibus nostris iam pridem non negligenter